

Ένας ταχυδακτυλουργός στο χωριό

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

- Τρέξε κόσμε, σήμερα στις έξι, η παράσταση του ταχυδακτυλουργού Αλαφροχέρη!

Κόσμος πολύς πηγαينوερχόταν στην πλατεία του χωριού κι έκανε τα ψώνια του στα διάφορα εμπορικά μαγαζιά. Κι όλοι σταματούσαν ν' ακούσουν τον ντελάλη που φώναζε μ' όλη τη δύναμή του και τους προσκαλούσε στην παράσταση το απόγευμα.

- Τρέξε κόσμε, το θέαμα της χρονιάς σήμερα με τα κόλπα του Αλαφροχέρη!

Πράγματι, το απόγευμα το θεατράκι του χωριού ήταν γεμάτο κι όλοι περίμεναν τα «θαύματα» του ταχυδακτυλουργού. Σε λίγο εκείνος ντυμένος μ' ένα κουστούμι μαύρο που το στόλιζαν κόκκινες ρίγες στο πλάι, εμφανίστηκε στο κέντρο της σκηνής με αργά, τελετουργικά βήματα. Αφού χαιρέτισε τον κόσμο με μια βαθιά υπόκλιση, σκέπασε το πρόσωπο κι όλο το κεφάλι του μ' έναν πράσινο μανδύα. Και τότε ξαφνικά όλοι άκουσαν το γρύλισμα ενός γουρουνιού.

Στη σκηνή ο Αλαφροχέρης ήταν μόνος του, χωρίς κανένα βοηθό και δίχως κάποιο μηχανήμα και κανείς βέβαια δεν μπορούσε να φανταστεί πως ο καλλιτέχνης μιμούνταν τόσο καλά το γρύλισμα του γουρουνιού. Τον χειροκροτούσαν λοιπόν και περίμεναν να εμφανίσει ένα αληθινό γουρουνάκι κάτω από το μανδύα του.

-Μπράααααβο!!! Ζήτωωωω, ενθουσιάστηκε το πλήθος με ρυθμό!

- Σιγά μην είναι αυτό γρύλισμα γουρουνιού, φώναξε ένας χωρικός αγριεμένος!

Άνδρες και γυναίκες κοιτούσαν με έκπληξη και απορία τον συγχωριανό τους, ενώ εκείνος τους προσκαλούσε αλλά και τους προκαλούσε, λέγοντάς τους πως αληθινό γρύλισμα γουρουνιού θ' ακούσουν από τον ίδιο την επόμενη μέρα στην ίδια σκηνή, την ίδια ώρα.

Αυτό το θέαμα δε θα το έχαναν και, φυσικά, δεν το έχασαν! Όλοι, μικροί και μεγάλοι ήρθαν να δουν τον έξυπνο χωρικό να ρεζιλεύει τον έμπειρο ταχυδακτυλουργό. Και πρώτα πρώτα εμφανίστηκε πάλι ο ταχυδακτυλουργός και στη συνέχεια γρύλισε αρκετές φορές, τόσο φυσικά, που ο κόσμος ακράτητος τον χειροκρότησε μ' ενθουσιασμό. Έπειτα ήρθε η σειρά του χωρικού που σκέπασε το κεφάλι του με το δικό του μανδύα, ενώ ακούστηκαν απαίσια γρυλίσματα.

- Ούουουουουουου! Γρύλισμα γουρουνιού είναι αυτό ή αγελάδα που μουγκρίζει; Κατέβα τώρα από τη σκηνή, παλιοχωριάτη! Ποιος σε έμαθε να γρυλίζεις έτσι; Δεν ντρέπεσαι καθόλου;

Μέσα σε τούτη την οχλοβοή μονάχα ο χωρικός μας ψύχραιμος παρέμενε στη σκηνή.

- Κοιτάξτε λοιπόν, φώναξε και, τραβώντας τον μανδύα του, φανέρωσε ένα αληθινό γουρουνάκι που κρατούσε στα χέρια του και του τσιμπούσε το αυτί για να το κάνει να φωνάζει!

Στη στιγμή μια ασυνήθιστη βουβαμάρα απλώθηκε στο θεατράκι κι όλοι κατάλαβαν **πόσο σημαντικό είναι να ξεχωρίζουν και να προτιμούν το γνήσιο από τις απομιμήσεις!**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

[Άκουσε την αφήγηση του μύθου](#)

%mythos_taxydaktylourgος%